

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De beneficijs compatilibus, & incompatilibus. Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

Garc. d. par. 11. cap. 5. nu. 280. & fuit resolutum in Vallisolatana Archidiaconatus 16. Nouëbris 1616. coram Coccino Decano, ut refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. alleg. 70. num. 44. ex quo infert Gonz. ad. reg. 8. Cancell. glos. 5. num. 91. & alij apud Barbof. d. par. 3. all. 60. nu. 77. quod minor 14. annorum potest beneficia simplicia adipisci, si ita expresse in fundatione statutū sit.

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia cōpatibilia quæ dicantur. 14
- 2 Beneficia incompatibilia ad duo genera reducuntur.
Quæ sint beneficia incompatibilia primi generis, ibidem.
An beneficium curatum habitu, vel potentia tantum, possit obtineri cum alio actu curato, ibidem.
- 3 Quæ sint beneficia secūdi generis
- 4 An dispositio Concilij Tridentini sess. 7. de ref. cap. 4. procedat in beneficijs simplicibus personalem residentiam requirentibus, & n. 5. & 6.
- 7 Qualis residentia requiratur ad hoc ut beneficiū dicatur incompatibile.
- 8 Siquis possit in canonicatu, & parochiali deservire, an in tali casu hæc beneficia censeantur incompatibilia.
- 9 Quæ beneficia censeantur esse sub eodem tecto.
- 10 Quæ beneficia dicantur uniformia & quæ difformia.
- 11 Beneficia uniformia sub eodem tecto sunt incompatibilia.
- 12 Iura magis abhorret, quod quis in eadem ecclesia habeat duo beneficia etiam simplicia cōformia quam quod in diuersis duo, curata.
- 13 Dispensatus ad duo beneficia nō censetur dispensatus, ut illa habeat in eadem ecclesia.
An possit testator disponere, quod Presentatus Capellaniam obtineat, quamuis habeat aliam uniformem in eadem ecclesia, ibidem.
Et an possit Episcopus super hac incompatibilitate dispensare, ibidem.
- 14 Beneficia difformia non sunt incompatibilia, & ideo possunt ex dispensatione Episcopi simul renneri in eadem ecclesia.
- 15 An Canonicus vel Rector alicuius ecclesia possit cum canonicatu, vel Rectoria retinere beneficiū simplex intra eandem ecclesiam.
An quis possit per substitutum deservire Capellaniæ existenti in ecclesia Cathedrali, si illius redditus consistant in distributionibus quotidianis, ibidem.
- 16 An possit quis simul retinere Capellaniam, vnius Capelle cum alia Capellania diuersæ Capelle.
- 17 An huiusmodi beneficia sint incompatibilia, quando essent inter se repugnantia ratione seruitij.
- 18 Et an possit quis sub eodem tecto possidere tria beneficia difformia.
Obtinens Canonicatum, cui post Concilium Tridentinum iniunctum est onus pœnitentiariæ, nō potest aliud beneficium simplex in eadem ecclesia obtinere.

Et

- Et an hoc procedat in Canonico
lectoralis, vel magistrali, ibid.*
- 20 *Quid requiratur, ad hoc ut per
assequutionem secundi beneficij
incompatibilis vacet primum,
& num. x. & 22.*
- 23 *An primum beneficium sufficiens
adusctum i sō iure vacet per
adoptionem secundi similiter
sufficiens.*
- 24 *An priuatus per sententiam alte-
ro ex dictis beneficijs possit va-
lide illud appellatione pendente
resignare ad fauorem alterius.*
- 25 *An valida sit collatio alterius
beneficij sufficientis facta per
Episcopum habentē iam aliud
sufficiens.*

C A P. III.

De beneficijs comparabilibus, &
incompatibilibus.

§. I.

*Quae dicantur beneficia compati-
bilia, & quae incompatibilia.*

- 1 eneficia compati-
bilia ea dicuntur,
quae residentiam
non requirunt, aut
vnum requirens re-
sidentiam cum al-
tero residentiam non requirente
Hoid. p. 2. de Benefic. compat. c. 1.
- 2 Beneficia verò incompatibilia
ad duo genera reducuntur: pri-
mi generis sunt ea omnia, quo-
rum alterum vacat ipso iure per
assequutionem alterius, qualia
sunt duo beneficia curata, duae

dignitates, aut personatus capi-
de multa ex. de Preb. cap. ordinarij
de offic. ordin. in 6. extrau. exe-
crabilis eod. tit. de Preb. Conc.
Tridentinum sess. 7. c. 4. quod au-
tem dicitur de curatis, intellige,
dommodò ambo sint actu cura-
ta, quia si vnum esset curatum
habitu, vel potentia tantum, be-
nè potest obtineri cum alio actu
curato cap. pastoralis 7. q. 1. glos.
in cap. licet canon. in ver. paro-
chialis de elect. in 6. Bursat. cons.
352. num. 6. Prosp. de Augustin. in
Addit. ad Quarat. in Sum. Bullar.
ver. Benefic. resignatio vers. nona
causa est, & hanc esse communem
testantur Hoid. par. 2. cap. 6. n. 2.
& seq. Paris. de Resign. Benefic. lib.
3. q. 1. num. 94. Ric. in Prax. for.
eccles. par. 1. res. 628. & ita decla-
rauit Sac. Congregat. vt referat
M. Sibr. in Prax. habent. concurs.
prælud. 2. de eccles. Paroch. n. 16. &
seq. & resoluit Rota corā Seraph.
dec. 936. num. 2. vbi etiam dicitur,
quod in impetratione ecclesiae-
parochialis habitu tantum, & nō
actu, non est necessaria expres-
sio curae. reducitur tamen illud
beneficium ad actum curae per
reuerfionem Parochianorum,
ad desertam parochiam, & te-
netur ipse beneficiarius infra spa-
tium sex mensium vnum ex pra-
fatis dimittere iuxta Conc. Trid.
sess. 24. de ref. cap. 17. vt notat etiam
Prosp. de August. loco cit. Rot. decis.
484. par. 1. Divers.

Eiusdem generis sunt benefi-
cia illa, quae habent aliquam iu-
risdictionem annexam, vt visi-
tandi, corrigendi, excommuni-
candi,

candi, aut si quis haberet digni-
tatem, & curatum *extrau. execra-*
bilis de Præb. Hoied. par. 1. de Be-
nef. incompat. cap. 16. nu. 1. & seq.
vel Vicariam perpetuam, & cu-
ratum *elem. 1. de offic. Vicar. Paris.*
de Resign. Benef. lib. 3. q. 1. nu. 118. 4
& alij communiter. idem dicen-
dum, si quis haberet duas paro-
chiales in commedam perpetuã
Conc. Trident. sess. 7. de ref. cap. 4.
Hoied. par. 1. cap. 14. à nu. 16. vsq.
ad fin. Paris. d. lib. 3. q. 1. num. 119.
aut duas Vicarias perpetuas *cle-*
men. 1. de offic. Vicar. Hoied. d. p. 1.
cap. 15. nu. 18. & 19.

3 Beneficia verò incompatibilia
secundi generis sunt reliqua be-
neficia residentiam requirentia,
quæ simul quidem licet retine-
ri non possunt absque dispen-
satione, tamen non ita pugnant
vt alterum vacet ipso iure,
sed datur optio detinenti, vt vnũ
eorum eligere possit: altero ve-
rò potest per superiorem priuari
iuxta cap. referente de Præb. Nau.
cons. 25. num. 1. de Præb. Less. de
Iust. & iur. lib. 2. cap. 34. nu. 140.
& 144. Piafec. in prax. Episc. par. 2.
cap. 5. num. 25. & 26. quibus adde
Lap. all. 117: vbi dicit, quod om-
nia alia beneficia præter illa, de
quibus statuitur in dicto cap. de
multa, & *extrauag. execrabilis*,
quamuis sint ex aliqua causa in-
compatibilia, non vacant ipso
iure: quod procedere etiam post
Concilium Tridentinum *sess. 7. de*
ref. cap. 4. dicit Prosp. de August.
ad Quarant. in ver. beneficiorum
resignatio vers. nona causa est &c.
in 4. *conclus.* tum quia nulla pœ-

na ipso iure incurritur, nisi in
casibus in iure expressis, tum
quia *Conc. d. sess. 7. cap. 4.* nihil de
novo addit, sed tantum nouum
vinculum imponit, vt dixit *Rota*
dec. 484. num. 4. par. 1. Diuers.

4 Ex quo inferunt nonnulli Do-
ctores, quod si quis haberet ca-
nonicatum in vna ecclesia, & cõ-
sequeretur alium canonicatum
in alia ecclesia, primus canoni-
catus ipso iure non vacaret: &
ideo possessor primum canoni-
catum huiusmodi posset ad fau-
orem alterius resignare, quia in
tali casu à se ius minimè abdicauit
Lap. d. all. 117. Paris. de resign.
benef. lib. 3. q. 1. n. 131: quod non
procedit respectu eorum, qui
possident beneficia curata, di-
gnitates, aut personatus, & dein-
de alia similia beneficia retinere
præsumunt: quia cum hoc casu
prima vacent ipso iure *iuxta di-*
spositionem d. cap. de multa, & ex
trau. execrabilis, & Concilij Tri-
dentini d. sess. 7. cap. 4: ideo non
possunt ad fauorem alterius
resignari, cum omne ius in tali
casu amittatur *Rico. in Prax. for.*
eccles. p. 2. ref. 100: & communem
dicit Paris. loco cit. d. lib. 3. q. 1. nu.
50: & seq.

5 Sed alij verius putant, Conci-
lium Tridentinum loco cit. d. c.
4. locum habere non solum in
beneficijs curatis, personatibus,
& dignitatibus *iuxta cit. cap. de*
multa, sed etiam in simplicibus
beneficijs personalem residentiam
requirentibus, vt sunt Canoni-
catus, vel portiones in Cathed-
ralibus, & collegiatis, quæ ho-
diè

diè requirunt residentiam, ex eodem Concilio *sess. 24. de res. cap. 12. vers. præterea obtinentibus*, atque etiam in quibuscunque alijs beneficijs; etiam Capellanijs, quæ ex fundatione, vel consuetudine dictam residentiam requirunt: quia hodie per Concilium prædictum, loco cit. extenditur vacatio ipso iure ad omnia incompatibilia, sic enim disponit, *Quicumque de cætero plura beneficia curata, aut alias incompatibilia beneficia ecclesiastica, sive per viam unionis ad eam, seu commendam perpetuam aut alio quocunque nomine, & titulo contra formam sacrorum canonum & præsertim constitutionis Innocentij III. quæ incipit de multa, recipere, ac simul retinere præsumserit, beneficijs ipsius iuxta ipsius constitutionis dispositionem ipso iure, etiam præsentis canonis vigore privatus existat*; Ex quo clarè constat, Concilium loqui de quibuscunque incompatibilibus, nec se restringit ad d. c. de multa quia dicit, *præsertim, quæ dictio est ampliatiua, & quoad vacationem inducit vacatione secundum terminos c. de multa, illud extendendo ad quæcunque beneficia incompatibilia, ita pluries ref. Rota, & præsertim decis. 483. nu. 4. par. 1. Divers. & censuit etiam Sac. Cong. teste Garc. de Benef. par. 11. c. 5. nu. 83. & seq. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 16. & seq. & hanc sententiam tenuit etiam Azor. 2. p. lib. 6. cap. 13. quest. 2. & seq. Gutier. conf. 10. num. 3. & 4. Hoied. par. 1. de Benef. incompat. cap. 9. nu. 5. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 62. n. 28. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref.*

343. num. 13. vers. quoad tertiam & par. 3. resol. 302. & 470. ubi plures Rotæ decisiones refert.

6 Ex quo inferitur, quod si Canonicus, aut curatus, qui tenetur continuò residere, obtineat beneficium simplex residentiam requirens, ut si teneatur iuxta institutione fundatoris celebrare Missam per seipsum, tunc obtenta pacifica possessione huius secundi beneficii vacaret eò ipso Canonicatus seu ecclesia parochialis Hoied. par. 1. de Benef. incompat. cap. 17. num. 44. & 45. & ideò posset alteri de iure conferri, quamvis possessio tradi non possit, nisi vocato primo possessore *cap. licet Episcopus de Præb. in 6. nec haberet locum in tali casu dispositio regulæ de Triennali, quia præsumpta dispensatio, in qua fundatur dicta regula, non procedit contra decreta Concilij Tridentini; ut declaravit Sac. Cong. ac Rota Romana teste eodem Garc. par. 11. cap. 5. nu. 379. idemque dicendum est de obtinente Capellaniam cum onere celebrandi certas Missas, & coadiuvandi in cura animarum, vel inseruiendi in Choro; hoc enim beneficium est incompatible cum alio beneficio personalem residentiam requirente, ut censuit Sac. Cong. teste Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. alleg. 24. nu. 47.*

Aduertunt tamè Doctores, quod hæc intelligenda sunt de illis beneficijs, quæ requirunt residentiam præcisam, seu continuam simpliciter, & respectu tituli; secus esset si requirerent residentiam non perpetuam, sed ad tempus, vel non

precisè, seu simpliciter, sed cau-
satiuè, vt quia inducunt priuatio-
nem fructuum, si beneficiatus non
resideat, non autem tituli: quia
tunc beneficium non dicitur in-
compatibile, nec vacat primum,
per assequutionem secundi, *Hofst.*
in cap. fin. nu. 4. vbi etiam Abb. n. 4.
Io. Andr. num. 6. Imol. num. 13. de
Cler. non resid. Gr. aff. decis. aur. p. 1.
lib. 2. cap. 97. num. 18. Pur. decis. 441.
num. 4. lib. 1. Cauaiar. dec. 551. nu. 6.
& alij, quos refert, & sequitur Gonz.
ad reg. 8. Cancell. glos. 15. n. 22 & 23:

8 *Addit Ricc. in Prax. for. eccles. p.*
1. ref. 343. quod si quis posset in
Canonica, & parochiali deser-
uire, hæc beneficia non censerè-
tur incompatibilia, & ita etiã vi-
detur sentire Rot. decis. 493. par. 2.
Diuers.

S. II.

An, & quando beneficia sub eo-
dem testò, sint incompatibi-
lia.

Hic non loquimur de benefi-
cijs, quæ residentiam re-
quirunt, vt sunt dignitates, Cano-
nicatus &c. hæc enim simul reti-
neri non possunt non solum in ea-
dem ecclesia, sed neque in diuer-
sis ecclesijs *Staphil. in tract. de Gra-*
tij's expectat. §. A. secunda forma. Pust.
decis. 189. par. 3. Paris. de Resign. be-
nef. lib. 3. n. 106. & 107. & alij com-
muniter.

9 *Ea igitur beneficia censentur*
esse sub eodem testò, quæ sunt in-
tra eandem ecclesiam, vel intra
parietes, vel ambitum eiusdem ec-

clesia, puta si beneficium situm,
sit in Capella, claustro, cœmeterio,
seu ambitu contiguo ecclesie: tunc
enim censetur esse in eadem ec-
clesia Hoied. par. 1. de benef. incom-
pat. cap. 20. num. 27. Gar. de benef. p.
11. cap. 5. num. 258. & 259. Prosp. de
Augustin. loco supra cit. vers. nona
causa est &c. in 3. conclus. Gonz. ad
reg. 8. Cancell. glos. 10. num. 33. Bar-
bos. de offic. & pot. Episc. p. 3. ail. 62.
num. 15. secus si Capella, seu cœ-
meterium non essent ecclesie cõ-
tigua, sed extra septa illius; tunc
enim beneficium ibi situm non cẽ-
fetur esse in ecclesia maiori, seu
principali, quamuis fortasse Ca-
pellanus teneretur aliquas fun-
ctiones peragere in ecclesia maio-
ri, videlicet interesse diuinis, vel
celebrare in festiuitatibus, vel si-
milia, quia attendendus est locus,
vbi beneficium est situm, et d. Circ.
loco cit. num. 259.

10 *Huiusmodi autem beneficia,*
alia sunt vniformia, alia difformia:
vniformia censentur ea, quæ sunt
instituta ad vnum, & eundem fi-
nem & ad eadem munera, seu o-
nera; difformia verò sunt ea, quo-
rum finis, seu onus diuersum est,
& separatum, puta si vnum est in
vno loco, & alterum in alio situm,
& vnum habet vnum onus, & alte-
rum aliud Nau. cons. 16. de Preb. &
alij apud Barros. de offic. & pot. E-
pisc. par. 2. alleg. 24. numer. 47. His
præmissis.

11 *Dico 1. quod beneficia vnifor-*
mia etiam simplicia sub eodem
testò, siue in eadem ecclesia sunt
incompatibilia, & idè primum
beneficium vacaret ipso iure per
as-

alsequutionem alterius *Nau. lo-*
co cit Graff. par. 1. lib. 2. cap. 97. n. 18.
Rebuff. in concord. in rubr. de man-
dat. Apostolic. §. 1. vers. ita tamen
Hoied. par. 1. cap. 20. nu. 26. Ferrett.
conf. 255. num. 4. ubi de communi
Pros. de Augustin. ad Quaran. in
ver. beneficiorum resignatio versic.
nona causa est in 3. conclus. Piafec.
in Prax. Episc. par. 2. cap. 5. num. 25.
Gonz. ad. reg. 8. Cancell. glos. 10. nu.
34. Barbos. d. par. 3. all. 62. nu. 12. &
seq. Mantie. decis. 118. per tot. quod
 procedit etiam si talia beneficia
 essent insufficientia: quemadmo-
 dum enim non possunt retineri duo
 beneficia etiam insufficientia, quæ
 do. residentiam requirunt, ut di-
 ximus supra, ita etiam non possunt
 retineri duo conformia sub eodẽ
 tecto, quæ sunt simplicia, & insuf-
 ficientia: quia iura magis abhor-
 rent, quod quis in eadem eccle-
 sia habeat duo beneficia etiam
 simplicia conformia, quam quod
 in diuersis duo curata, vel duas
 dignitates, ut dicit *Ferrett. consil.*
255. num. 4. Rebuff. in Concordat. in
rubr. de mandat. Apostolic. §. 1. vers.
ita tamen Paris. de Resign. benef. lib.
3. q. 1. num. 122. Mantie. d. dec. 118:
num. 4. quicquid dicat Zerol. in
Prax. ver. beneficia §. ad septimum
concl. 6. Vnde dispensatus ad duo
 beneficia nequaquam censetur
 dispensatus, ut illa habeat in ea-
 dem ecclesia, nisi expressẽ fuerit
 dictum, etiam si in dispensatione
 adesset clausula, motu proprio, ut
 dicit *Paris. d. lib. 3. q. 1. nu. 125.* nec
 posset testator, seu Patronus dispo-
 nere, quod præfentatus Capella-
 niam obrineat, quamuis habeat

aliam vniformem in eadem ec-
 clesia *Mantie. d. decis. 118. num. 17.*
 nec potest Episcopus super hac in
 compatibilitate dispensare *Rebuff.*
 & *Ferrett. locis cit. Barbos. d. par. 3.*
all. 62. n. 12. & alij apud Paris. ubi
supra num. 124. ubi de communi.

14 Dico 2. quod beneficia disfor-
 mia non sunt incompatibilia, &
 ideo possunt ex dispensatione Epi-
 scopi simul retineri in eadem ec-
 clesia, seu sub eodem tecto *Mantie.*
d. conf. 16. de Præb. Rebuff. in Con-
cordat. tit. de mandat. Apostol. §. 1.
versita tamen Nicolaus de Milif.
in Repertor. ver. beneficium §. bene-
ficia plura in fin. & est communis
opinio, ut dicit Paris. d. lib. 3. q. 1. n.
128. & hanc esse communiorem, &
veriozem dicit Gonz. super regul. 8.
Cancell. glos. 10. num. 41. Garc. de
Benef. par. 1. cap. 5. nu. 235. & seq.
 & censuit etiam *Sacr. Congr. teste*
Barbos. d. par. 3. all. 62. num. 17. &
refertur etiam inter dec. nouiss. Di-
uers. par. 4. decis. 76. quicquid dicat
Hoied. par. 1. c. 20. nu. 25. & alij.

15 Hinc sequitur, quod Rector
 alicuius ecclesiæ potest cū Rectoria,
 siue suo beneficio curato re-
 tinere Capellaniam, seu beneficiũ
 simplex intra eandem ecclesiam,
 modò non requirat residentiam
Lap. all. 16. num. 3. vers. in contra-
rium arguitur Nau. d. conf. 16. de
Præb. quod procedit, etiam si Ca-
 pellaniam habeat annexum onus ce-
 lebrandi certas Missas, quia non
 ideo requireret residentiam, sed
 illi posset deseruii per substitutũ,
 exceptis Capellanijs existentibus
 in ecclesijs Cathedralibus, quarũ
 redditus consisteret in distributio-

- nibus quotidianis, aut si contrarium expressè esset dispositum in fundatione; tunc enim Beneficiatus non posset per alium seruire, *ut dicunt Doctores apud Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 2. all. 44. num. 44. idem dicendum de Dignitate, seu Canonico, qui vna cum Canonatu potest similiter in eadem ecclesia retinere Capellam, seu beneficium simplex residentiam non requirens, Mohed. dec. 15. de Præb. item posset quis in eadem ecclesia simul*
- 16 retinere Capellaniam vnius. Capellæ cum alia Capellania diuersæ Capellæ, *ut d. Zerol. in Prax. Episc. 2. par. ven. beneficium S. 13. Gonz. loco cit. num. 33. Io. Franc. Leo in Thes. for. eccles. par. 2. cap. 3. num. 12. & cap. 8. numer. 55. præsertim si in aliquo loco talis adesset consuetudo Hoied. d. p. 1. de Benef. Incompat. cap. 20. nu. 25. Garc. par. 11. cap. 5. num. 234.*
- 17 Limita 1. quando huiusmodi beneficia essent inter se repugnantia ratione seruitij, tunc enim essent incompatibilia, *ut dicit Garc. de Benef. par. 11. cap. 5. numero 235.*
- 18 Limita 2. vbi quis sub eodem recto possideret tria beneficia, quamuis difformia, quia vltra duo absque dispensatione apostolica retineri non possunt ita vt consuetudo in contrarium non valeret *Ferret. cor. s. 255. n. 4. Put. dec. 466. nu. 3. lib. 2. Garc. p. 11. cap. 5. num. 238.*
- 19 Vnde obtinens Canonatum, cui post Concilium Tridentinum iniunctum est onus Pœnitenti-

riæ, non potest aliud beneficium simplex in eadem ecclesia obtinere, cum Pœnitentiarius iam habeat officium Pœnitentiariæ, & insuper Canonatum tali officio annexum: & ideo non potest esse in eadem ecclesia triplex; quâuis enim officium Pœnitentiarij per se non habeat fructus, & beneficium sine fructibus non inducat incompatibilitatem, sufficit tamen, quod habeat fructus ratione adiuncti, seu annexi Canonatus, *ut censuit Sac. Congreg. teste Garc. d. p. 11. num. 249. & seq. vbi etiam obseruat, quod ista ratio considerata in Pœnitentiario non militat in Canonico lectorali, aut magistrali, quia in eo solum consideratur Canonatus, & præbenda cum tali onere, & non tale officium, cui sit annexus Canonatus.*

§. III.

Quando primum beneficium incompatible vacare censeatur per assequutionem secundi incompatible.

20 **V**T per assequutionem secundi beneficij incompatibilis vacet primum, non sufficit sola collatio, & acceptatio beneficij incompatible, sed requiritur primò adeptio possessionis secundi pacificè, *ut resoluit Rota Romana, ac Sacr. Congreg. apud Ricc. in Prax. for. eccles. p. 3. ref. 302 vel quod per pronisum stet, quominus eam adipiscatur capit. licet Epi-*

Episcopus de Præb. in 6. extranag. execrabilis §. qui verò eod. tit. Ab. in d. cap. de multa nu. 16. de Præb. & alij apud Garc. par. 11. cap. 5. n. 100. & notat etiã Diaz in Pract. crim. canon. cap. 49. num. 9. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 57. nu. 201. Mobed. decis. 8. alias 161. num. 1. & 2. de Concess. Præb.

21 Secundò requiritur, vt prouisus possit percipere fructus *Garc. d. par. 11. cap. 5. nu. 123. Barbof. par. 3. all. 57. nu. 201. & alij vñmuniter.* & idè si per aliquod tempus essent alteri ex priuilegio referuati, non vacaret primum beneficium per illud tempus, quo alij ex priuilegio, aut consuetudine perciperent fructus *cap. si tibi concesso, vbi Doctores de Præb. in 6. Staphil. de Qual. & stat. Benef. nu. 53. idem esset, si possessio sit plena, quia tunc non tenetur prouisus dimittere primũ incompatible, vt decisum refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 302.* & idè ad hunc effectum nõ solum requiritur, quod habeat pacificã possessionem beneficij, aut exercitij curæ, vt *d. Staphil. loco cit. sed requiritur etiam administratio bonorum ecclesiæ, vel maioris partis ipsorum Sarn. de Trienn. q. 53. vers. & idè Seraphin. dec. 953. n. 1. quamuis enim pacifica possessio solius curæ, aut minoris partis fructuum satis sit quo ad ordinum promotionem, itã vt infra annum promoueri te neatur, vt *d. glos. in d. cap. si tibi concesso in ver. vacare, non tamen sufficit quoad inducendam vacationem ipso iure primi beneficij**

Sarnen. loco cit. & communem dicit Staphil. vbi supra num. 53. Ric. in Prax. par. 3. ref. 302. vbi dicit, quod beneficium incompatible non amittitur ex impetratione, secundi, nisi impetrans sit plenè consequutus secundum: & hoc maxima ratione constitutum est, nè Clericus dimittendo primum beneficium interim mendicare cogatur glos. cit. in d. cap. si tibi concesso Piafec. in Prax. episc. par. 2. cap. 5. num. 25.

22 Tertio requiritur, quod a die possessionis pacificæ secundi beneficij lapsi fuerint duo menses, qui dantur ad dimittendum primum incompatible *Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 57. nu. 45. 77. & 201. Seraphin. dec. 997. num. 10. Gabr. conf. 193. n. 7. & 8. lib. 1. qui dicunt, quod si intra duos menses superuenerit lis, Beneficiatus retinere adhuc potest primum, quousque possessionem secundi pacificam habeat: & hoc procedit in omni molestia, siue iudiciali, siue extraiudiciali, siue de iure, siue de facto Seraphin. d. dec. 997. n. 5. Sarnen. de Trienn. q. 53. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 302. si verò intra dictos duos menses lis mota non fuerit, tunc elapsis duobus mensibus prius beneficiũ vacare censetur *Garc. d. par. 11. cap. 5. num. 114.**

S-IV.

*An primum beneficium sufficiens ad
victum ipso iure vacet per ad-
ptionem secundi similiter
sufficiens.*

His addi potest aliud genus incompatibilitatis, quando scilicet vtrumque est per se sufficiens ad sustentationem, iuxta Concilium Tridentinum *sess. 24. de ref. cap. 17. vt aduertit etiam Nau. cons. 17. de Præb. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 2. ref. 100. n. 2. vers. tertium caput Grass. in Decis. aur. par. 1. lib. 2. cap. 97. nu. 17.*

Hic autem non loquimur de Beneficijs residentiam requirentibus: certum enim est ex his, quæ supra diximus, quod vacat ipso iure primum per adeptionem secundi, si vtrumque residentiam requirit: sed sermo hic est, quando vel omnia sunt simplicia residentiam non requirentia, vel quando vnum tantummodò residentiam requirit, & aliud est simplex.

²³ Communis est Doctorum opinio, quod habens duo beneficia, quorum vtrumque est sufficiens per se ad victum, non est priuatus primo ipso iure per assequutionem secundi similiter sufficientis, quando vtrumque personale residentiam non requirit, ita *Nau. cons. 13. numer. 3. & seq. & cons. 17. de Præb. & ita fuisse decisum in Rota refert Gonz. ad reg. 8 Cancell. gloss. 15. num. 26. qui de praxi vniuersali, & communi vsu testantur. potest tamen altero le-*

gitimè priuari iuxta dispositionem Concilij *d. sess. 24. cap. 17. vt dicunt Doctores citati cum Diaz. in Præb. crimin. canon. capit. 49. num. 5. data illi electione, seu optione, vt alterum, quod maluerit, retineat iuxta cap. referente de Præb. Lap. all. 116. in fin. Pia-sec. in Prax. Episc. par. 2. ref. 100. n. 2. vers. tertium caput, & decisum refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 62. nu. 3.*

²⁴ Sed quæres, an priuatus per sententiam altero ex dictis beneficijs possit validè illud appellatione pèdente resignare ad fauorem alterius? affirmat Genués. *in Prax. Archiep. cap. 53. numer. 9. vbi refert ita resoluisse Rotam in Legionen. Canonicatus 15. Febr. 1593. coram Arigonio*, tum quia Beneficiatus non est priuatus in tali casu ipso iure, tum quia pondente iudicio nullitatis, & iniustitiæ adhuc ius manet in eo, qui est priuatus *Put. decis. 30. num. 3. lib. 1.*

²⁵ Quæres 2. an valida sit collatio alterius beneficij sufficientis facta per Episcopum habenti iam aliud sufficiens? affirmatiuè responderi *Garc. de Benef. par. 11. c. 5. num. 383. Paris. de Resign. Benef. lib. 3. q. 1. num. 129. quibus adde Seraph. dec. 774. vbi dicit, quod Concilium d. sess. 24. cap. 17. non prohibet assequutionem, sed tantum retentionem.*